

H O T Ă R Ă R E
în numele Legii

15 decembrie 2022
Chișinău

mun.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru,

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecătorul
Grefier

Russu Natalia
Dîrțu Eugenia

examinând în ședință de judecată publică, în sediul instanței, în procedură contencioasă, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de către ***** în contradictoriu cu Asociația Obștească "Asociația Reporteri de Investigație și Securitate Editorială din Moldova", cu privire la apărarea onoarei și demnității profesionale,

constată:

Argumentele participanților la proces.

1. La originea cauzei se află cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul instanței la 05 august 2021, sub nr. 05-3/3-36204, înaintată de către reclamantul ***** , prin care a chemat în instanța de judecată pârâul Asociația Obștească Asociația Reporteri de Investigație și Securitate Editorială din Moldova (*în continuare RISE Moldova*), cu privire la apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale.
2. În motivarea acțiunii, reclamantul învederează că, la data de 15 iulie 2021, pe pagina web a Asociației Obștești „Asociația Reporteri de Investigație și Securitate Editorială din Moldova” (RISE Moldova), în limba de stat a fost publicat un reportaj tendențios, prin care realizatorii asociației în mod nefondat, unilateral și neobiectiv au expus publicului o presupusă implicare a lui ***** în activități ilegale, premeditat fiind lansate acuzații nejustificate în adresa lui *****. Asociația RISE MOLDOVA a publicat reportaj (pregătit de ziaristii *****) cu genericul "Uniunea Sovietică a Cocainei: CASTA" despre cet. ***** , alias „Edy Guțuleac” responsabil cu introducerea cocainei pe teritoriul Comunității Europene. Conform pretinselor "investigații jurnalistice" expuse pe pagina web a Asociației RISE MOLDOVA la data de 15 iulie 2021, preluate ulterior de mijloacele de informare mass-media se invocă următoarele, citează: " Operațiunea s-a chemat *****". Ultimul nume de cod. Și nu s-a terminat niciodată. Doar sistemul internațional de drept s-a izbit în porțile Moldovei. În spatele lor se ascunde Casta. O anchetă internațională — demarată de agenția americană antidrog (DEA), împreună cu serviciul de securitate ucrainean (SBU), Europol, polițiile română, bulgară, germană și costaricană — a falimentat în fața unui

stat capturat chiar de rețeaua urmărită. Cocaina columbiană intra pe continent prin porturi vulnerabile de la Marea Neagră, iar pe lanțul de distribuție interferează crima organizată din regiune și gulerele albe de la Chișinău. Câțiva ofițeri au muncit în secret la acest caz îngropat în arhiva serviciului special al Ministerului de Interne (MAI). RISE a obținut o parte din documentele operative. Efortul a presupus un deceniu de investigații. Sunt sute de pagini de muncă polițienească: rapoarte de filaj, note informative, scheme relaționale, interceptări, corespondență judiciară internațională, informatori sub acoperire. "Se mai lucra la situație în ultimii ani doar când erau solicitări din străinătate", ne-a explicat un avertizor de integritate din MAI. Ancheta conține nume influente, dar numai eșalonul inferior al organizației a fost sacrificat la vedere sub presiunea externă. Documentele secrete surprind fapte și cercuri relaționale. Analizează ierarhii și niveluri de încredere. Nu toți cei urmăriți au făcut trafic de droguri, dar legăturile cu nucleul dur al grupării au extins supraveghețile și pentru ei. Pe unii dintre cei monitorizați atunci îi reîntâlnim, câțiva ani mai târziu, în schemele Miliardului. Protejat instituțional ca într-un caz de manual, cartelul reprezintă regimul oligarhic din Moldova: un grup transpartinic care a supraviețuit 20 de ani pendulând geopolitic. Apoi, în doar șase luni, sistemul a crăpat. „...Eduard Veniamin *****Nume de cod: Moldovan. E brunet, athletic, are 56 de ani și trei cetățenii (română, moldovenească, bulgară). Face comerț și turism în cele trei țări. *****, mama lui (Margarita Guțuleac) și răposatul Iurii Luncașu au fost acuzați de fraude cu credite neperformante obținute la Banca de Economii, de către doi martori din cazul fraudelor (Denis Ureche și Alexei Damaschin). Operațiunile antidrog îl indică pe *****drept „responsabilul cu realizarea cocainei în Comunitatea Europeană”. DSO îl documentează aprig și recrutează informatori în mediul lui. E descris în notele informative sau în corespondența cu poliția română drept veriga care leagă investitorii de oamenii din teren, cu rol de executiv în rețea. Un controlor al tranzacțiilor și infrastructurii de acoperire. Menține contact sistematic cu Grabovschi, șeful pazei lui Luncașu. În 2009, cu ***** după gratii, *****devine obiectiv major. Un dosar operativ se cheamă acum "Moldovan" și dezvăluie că bărbatul folosește în România numele*****. Și se cunoaște cu Stelian State zis Nașul, traficant român cu legături în America de Sud. *****este important în angrenaj fiindcă se mișcă în toată regiunea. „Este un bărbat autoritar, încrezut în sine și precaut în acțiuni" consemna DSO într-o notă de filaj din iulie 2009. „Dumnealui deseori se implică în afaceri dubioase și de aceea în permanență avea unele neplăceri cu organele de drept, dar de fiecare dată acestea erau rezolvate pozitiv", turna la DSO un informator din rețea. O tranzacție cu cocaină la ***** implica, documentată fiind în februarie 2008 de secția 14 din capitala rusă. Curierul local se afla în legătură cu «Moldovan». în luna aceea, la Chișinău, cădeau la pușcărie frații ***** și costaricanii. Conexiunea rusească se coroborează cu informațiile primite de la direcția contra crimei organizate din Sofia, Bulgaria: suspectul ar face parte dintr-un grup format de moldoveni, români, bulgari și albanezi implicați în trafic cu cocaină, heroină și amfetamine.La Sofia se mai leagă o informație vitală. Mașina neagră în care ***** transporta costaricanii în Moldova fusese folosită înainte și de *****în Bulgaria. în vehicul, un *****cu numere ***** a găsit cocaină și o cerere de azil din partea firmei lui Luncașu la reținerea lui ***** din 2008. *****are un hotel pe litoralul bulgăresc al Mării Negre, la Nisipurile de Aur («Ambasador»), a

aflat DSO în 2014. La Chișinău, ofițerii îl monitorizau constant la hotelul "Luna", poziționat în centrul capitalei moldovenești, din apropierea clădirii Parlamentului. Locația era frecventată de grupare. În acte apare mama lui *****, o septuagenară. Menționează că, atitudinea tendențioasă și expunerea provocatoare a spotului, pe pagina web a Asociației RISE MOLDOVA nu au făcut altceva, decât să provoace noi insinuări neîntemeiate și o serie de acuzații grave aduse la adresa cet. *****, care nu sunt bazate pe careva probe or careva date ce vin întru confirmarea celor expuse, informație, care nu este sigură. Din cele expuse de către Asociația RISE MOLDOVA, rezultă faptul că nu există o bază factologică, care să probeze, sau măcar să confere o notă de adevăr a respectivului articol, nu corespund realității, singurele probe servind câteva fotografii și aluzii la investigațiile agenției anti-drog americane, poliției europene și serviciilor speciale ucrainene, precum și unui oarecare dosar operativ al unor ofițeri care au lucrat mai bine de 10 ani asupra cazului. Susține că, menirea articolului plasat de Asociația RISE MOLDOVA este unul de interes material, de colectare a banilor prin orice metode, inclusiv prin plasarea unor informații nefondate, de denigrare și defăimare, prezentate într-un mod hiperbolizat, utilizând cuvinte, care șochează, având drept scop uimirea publicului, captarea atenției, inducerea în panică și tensionarea acestuia, la fiecare spot fiind solicitat susținerea materială a activității lor. În acest sens, consideră inacceptabil ca jurnalistul să accepte cadouri în bani, în natură sau orice alte avantaje, care îi sunt oferite pentru influențarea actului jurnalistic, ori la caz consideră reporterii de investigații RISE MOLDOVA ca fiind ziariști mercenari, care după consumarea unei drame, pentru a captiva atenția publicului și pentru a satisface goana după senzațional, denaturează faptele și le prezintă în stilul filmelor de acțiune, prezentând doar imagini video al unor evenimente, care demult s-au epuizat, plasându-le în postură de investigații și comentarii cu scopul de a emoționa și impresiona publicul, și nu în ultimul rând de a obține surse de finanțare, ori dacă ar fi fost prezentate într-o modalitate simplă, fără cuvinte șocante, melodii dramatice, și hiperbole "nereușite", aceste informații ar fi fost trecute cu vederea, dat fiind faptul că sunt nefondate, și neactuale, la aproape trei ani de la decesul omului de afaceri Iurie Luncașu. Atrage atenția asupra caracterului răuvoitor al folosirii numelui lui ***** într-o alăturare nereală în context responsabil cu realizarea cocainei în Comunitatea Europeană, invocate de către reporterii de investigații RISE MOLDOVA, de care acesta a fost absolut străin, influențe pe care a pretins ca le-ar avea, în acest mod dezvoltându-se un subiect față de care presa a dezvoltat un obicei în a publica și a răspândi informații false și scandaloase cu scopul de a naște controverse, de a șoca și de a căuta senzaționalul, rezultând un puternic impact la nivel național, iar la caz și internațional, iar prejudiciul care se aduce este evident, în contextul în care se analizează viața privată, aducându-se învinuiri lipsite de temei. Reiterează faptul că, prin acuzațiile nefondate ale asociației RISE MOLDOVA s-au adus la cunoștința publicului larg o serie de informații neadevărate, ori chiar art. 34 din Constituție prevede în mod imperativ faptul că autoritățile publice, potrivit competențelor ce le revin, sânt obligate să asigure informarea corectă a cetățenilor asupra treburilor publice și asupra problemelor de interes personal. Relatează că, o diligență deosebită trebuie manifestată de către mijloacele de informare publică, de stat sau private, care sânt obligate să asigure informarea corectă a opiniei publice, situație neregăsită în cazul dat,

ori Asociația RISE Moldova a distribuit o serie de informații eronate, de natură nu doar să inducă în eroare publicul, ci și să îi defăimeze pe cei menționați în cadrul spotului, cu referire la persoana cet. *****, fiind încălcat astfel dreptul constituțional la informare și obligația corelativă a oamenilor de presă de a verifica corectitudinea informațiilor răspândite prin presă. Indică că, potrivit art. 3 alin. (3) din Legea nr. 64 din 23.04.2010 cu privire la libertatea de exprimare, exercitarea libertății de exprimare, poate fi supusă unor restrângeri prevăzute de lege necesare într-o societate democratică pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, pentru a apăra ordinea și a preveni infracțiunile, pentru a proteja sănătatea și morala, reputația sau drepturile altora, pentru a împiedica divulgarea de informații confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești. Articolul 7 alin. (1) din prezenta lege prevede că orice persoană are dreptul la apărarea onoarei, demnității și reputației sale profesionale lezate prin răspândirea relatărilor false cu privire la fapte, a judecăților de valoare fără substrat factologic suficient sau prin injurie. De asemenea, alineatul (2) al articolului în cauză statuează că persoana lezată prin răspândirea unor judecăți de valoare poate fi restabilită în drepturi dacă judecățile de valoare cumulează următoarele condiții: nu se bazează pe un substrat factologic suficient; au un caracter defăimător; permit identificarea persoanei vizate de informație (alin. (4) art. 7 din Legea menționată supra). În situația de față, consideră că, asociația RISE MOLDOVA au răspândit informații false, eronate, atât pe pagina "Facebook" cât și pe pagina web a Asociației RISE MOLDOVA care este publică și poate fi vizualizată de oricare persoană care dorește. Faptul că informația respectivă a fost făcută publică este demonstrat prin publicarea pe siteuri-web și adusă la cunoștința publicului larg. În acest sens, art. 2 din Legea cu privire la libertatea de exprimare prevede că răspândirea informației este procesul de transmitere a informației către alte persoane (cel puțin către o persoană, exceptând persoana lezată). Respectiv, transmiterea informației de către asociația RISE MOLDOVA a fost publică, adusă la cunoștința publicului larg. Susține că, simplă analiză a comportamentului reporterului de investigații RISE MOLDOVA în cadrul spotului menționat denotă faptul că informația pe care acesta a expus-o era una lipsită de temei, neoferind nici o probă în ceea ce privește cele expuse în adresa cet. *****, astfel că acestea nu rămân a fi decât simple afirmații defăimătoare în adresa sa, iar dacă s-ar fi depus un minimum de diligență și respectate prevederile pct. 2.5 din Codul deontologic al jurnalistului al RM, s-ar fi constatat că asemenea fapte nu există. Indică că, sursele mass-media menționate nu au respectat prevederile Codului deontologic al jurnalistului și nu a probat în modul corespunzător cele relatate. Or, hotărârea Plenului CSJ cu privire la practica aplicării de către instanțele de judecată a unor prevederi ale Legii cu privire la libertatea de exprimare, nr. 7 din 24.12.2012, explică că, sarcina mass- media este de a informa publicul despre informațiile de interes public. În procesul de acumulare și răspândire a informației, ea trebuie să respecte obligațiile profesionale. Respectivele obligații sânt stabilite în Codul deontologic al jurnalistului din Republica Moldova, semnat în redacție nouă la 07 iunie 2011, care, în pct. 2.5 și pct. 2.6 prevede că, jurnalistul verifică, de regulă, informațiile din două surse independente una de alta. Jurnalistul publică doar informațiile despre care, în urma verificării, are convingerea că sunt veridice. În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cauza Busuioc contra Moldovei, para. 58 a statuat

că articolul 10 al Convenției nu garantează o libertate de exprimare nelimitată chiar și în ceea ce privește relatările presei cu privire la chestiuni de interes public deosebit. Conform termenilor din paragraful 2 al articolului, exercitarea acestei libertăți presupune „obligații și responsabilități”, care, de asemenea, se aplică presei. Aceste „obligații și responsabilități” pot avea însemnătate când, la fel ca și în această cauză, există o întrebare cu privire la atacul asupra reputației unor persoane private și subminarea „drepturilor altor persoane”. Respectiv, obligațiile și responsabilitățile în privința comunicării informației se aplică în egală măsură și persoanelor fizice și juridice. Paragraful 69 din Hotărârea CEDO, menționată supra statuează expres că chiar dacă comentariile reclamatului au fost făcute ca parte a unei dezbateri a unei chestiuni de interes public, există limite ale dreptului la libertatea de exprimare în cazul în care este vorba de reputația unei persoane, reclamatul având obligația de a acționa cu bună-credință și de a verifica orice informație înainte de a o publica. De asemenea, ca rezultat al declarațiilor făcute de către Asociația RISE MOLDOVA în adresa sa, au fost încălcate și prevederile art. 8 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale, potrivit căruia, orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private și de familie, a domiciliului său și a corespondenței sale. Respectiv, CtEDO a statuat în cazul Chauvy and Others vs. France, no. 64915/01, § 70, ECHR 2004-VI, unde în contextul plângerilor potrivit Articolul 10, s-a recunoscut explicit pentru prima dată că „dreptul persoanei la protecția reputației, dreptul care este protejat de Articolul 8 din Convenție ca parte de dreptul la respectarea vieții private”. Același lucru a fost confirmat în cauza Pfeifer vs. Austria, no.12556/03, § 38, ECHR 2007-XII, unde s-a statuat că statele au obligație pozitivă de a proteja dreptul individului la reputație ca un element a „vieții private” prin prisma Articolului 8 din Convenție. De asemenea, consideră că mijloacele de informare în masă la fel an încălcă prevederile Legii cu privire la exprimare or, în sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cauza Mazăre și Cumpănă contra României, paragraf 40 a statuat că pentru a se pronunța în cauză, Curtea trebuie să țină cont de un element important: rolul indispensabil de „câine de pază” care revine presei într-o societate democratică (Goodwin împotriva Marii Britanii, Hotărârea din 27 mai 1996, Culegere de decizii 1996-II, pag. 500, paragraful 39, și Bladet Tromsø și Stensaas împotriva Norvegiei [GC], Cererea nr. 21.980/93, paragraful 59, CEDO 1999-III). Presa nu trebuie să depășească anumite limite, ținând în special de protecția reputației și drepturilor celuilalt. Totuși îi revine sarcina de a comunica, pentru îndeplinirea sarcinilor și responsabilităților sale, informații și idei asupra unor chestiuni politice, precum și asupra altor subiecte de interes general (a se vedea, printre multe altele, De Haes și Gijssels împotriva Belgiei, Hotărârea din 24 februarie 1997, Culegerea 1997-1, pag. 233-234, paragraful 37; Thoma împotriva Luxemburgului, Cererea nr. 38.432/97, paragraful 45, CEDO 2001-III, și Colombani și alții împotriva Franței, Cererea nr. 51.279/99, paragraful 55, CEDO 2002. Indică că, potrivit art. 45 Codul Civil al Republicii Moldova privind dreptul la propria imagine:" Dacă prin lege nu se prevede altfel, în exercitarea dreptului la propria imagine, persoana poate să interzică ori să împiedice reproducerea, în orice mod, a înfățișării sale fizice ori a vocii sale sau, după caz, utilizarea unei asemenea reproduceri", astfel că publicarea unor fotografii, sau reproducerea în vreun mod a înfățișării persoanei, fără acordul acesteia în timpul vieții,

sau acordul familiei sale, constituie o ingerință în viață privată. Consideră că, informațiile relatate de către Asociația RISE MOLDOVA prin reportajul expus publicului larg, nu sunt însoțite de nici o probă care să confirme veridicitatea acestora, or principiul prezumției nevinovăției este garantat tuturor, prin acte naționale și internaționale. Spre exemplu Curtea a considerat că există o bază factuală care să justifice o judecată de valoare în situația în care existau cercetări penale împotriva unei persoane, chiar dacă acestea nu s-au concretizat într-o condamnare penală: „Chiar dacă, ținând seama de prezumția de nevinovăție garantată de articolul 6 § 2 al Convenției, o persoana cercetată penal nu ar putea fi considerată culpabila, baza factuală nu era inexistența în cauză (...)”. Informațiile expuse defăimează într-un mod grav și inadmisibil demnitatea și onoarea profesională, aceasta fiind un element indispensabil unui om de afaceri. Totodată, prin informația publicată, *****nu numai că poate fi identificat dar i-a fost indicat în mod direct numele, prenumele. Prin insinuările Asociației RISE MOLDOVA sânt puse la îndoială capacitățile profesionale ale cet. *****, care constituie un element al reputației profesionale, precum și calitățile morale în fața partenerilor de afaceri, angajaților și a societății civile. Consideră că informațiile relatate de către Asociația RISE Moldova prin declarațiile expuse publicului larg, nu sunt însoțite de nici o probă care să confirme veridicitatea acestora, or principiul prezumției nevinovăției este garantat tuturor, prin acte naționale și internaționale. Spre exemplu Curtea a considerat că există o bază factuală care să justifice o judecată de valoare în situația în care existau cercetări penale împotriva unei persoane, chiar dacă acestea nu s-au concretizat într-o condamnare penală: „Chiar dacă, ținând seama de prezumția de nevinovăție garantată de articolul 6 § 2 al Convenției, o persoana cercetată penal nu ar putea fi considerată culpabila, baza factuala nu era inexistența în cauză. În acest sens, indică pct. 18 din Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 7 din 24 decembrie 2012 cu privire la practica aplicării de către instanțele de judecată a unor prevederi ale Legii cu privire la libertatea de exprimare, în care este menționat că prezumția nevinovăției este un drept garantat de art. 21 din Constituție, iar art. 12 din Legea cu privire la libertatea de exprimare conține efectele prezumției în raport cu libertatea de exprimare, nuanțează modul în care se exercită acest drept în raport cu calitatea diferitor subiecți care abordează prin diverse declarații presupusele infracțiuni săvârșite de deținătorii dreptului la prezumția nevinovăției. Prezumția nevinovăției nu împiedică investigarea jurnalistică și dreptul jurnalistului de a-și exprima opinia asupra acțiunilor ilegale stabilite. Instanțele judecătorești în cazul unei acțiuni de defăimare urmează să verifice dacă informațiile răspândite de subiecții nominalizați în art. 12 din Legea cu privire la libertatea de exprimare, în opiniile lor, conțin fapte veridice despre comiterea unei infracțiuni sau contravenții, până la stabilirea vinovăției persoanei printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă, și dacă aceste opinii corespund realității. Conform art. 43 alin. (1) și alin. (2) al Codului civil, orice persoană are dreptul la onoare, demnitate și reputație profesională. Aceste drepturi sunt insesizabile și alienabile, consfințindu-se, astfel dreptul persoanei de a cere ca informațiile răspândite despre comportamentul său să fie veridice, principala calitate a acestui drept cinstind în posibilitatea subiectului de a cere tuturor să se abțină de la răspândirea informațiilor denigratoare și necorespunzătoare realității, or, persoana poate pretinde o părere adecvată și meritată despre sine. Menționează că, dispozițiile

legale suscitade se coroborează cu cele conținute în art. 8 al Convenției Europene a Drepturilor și Libertăților Fundamentale ale Omului, care direct statuează că orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private și de familie, a domiciliului său și a corespondenței sale. Aici, prezintă relevanță faptul că din prevederile art.3 al.(1) din Codul Penal, nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârșirea unei infracțiuni nici supus unei pedepse penale, decât în baza unei hotărâri a instanței de judecată și în strictă conformitate cu legea penală. Conform art.8 al.(1) din Codul de Procedură Penală, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp de vinovăția sa nu- i va fi dovedită în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă. Asociația RISE Moldova nu a prezentat careva probe, ce ar confirma veridicitatea informației răspândite în privința faptelor invocate. În temeiul art. 21 Cod civil, drepturile personale nepatrimoniale și alte valori nemateriale sunt apărute în cazurile și în modul prevăzut de cod și de alte legi, în limita în care folosirea modalităților de apărare a drepturilor civile reiese din esența dreptului încălcat și din caracterul consecințelor acestor încălcări, iar art. 43 alin. (1) Cod civil stipulează că orice persoană are dreptul la respectul onoarei, demnității și reputației sale profesionale.

3. *În drept*, reclamantul și-a fundamentat cererea de chemare în judecată în temeiul dispozițiilor din Legea nr. 64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare, de la art. 21, 43 Cod civil și a solicitat recunoașterea informației conținută în așa-zisele ”investigații jurnalistice” efectuate de către RISE Moldova în adresa subsemnatului *****, ”**ca fiind implicat în trafic de droguri și responsabil de realizarea cocainei pe segmentul Comunității Europene**”, expuse pe pagina web a asociației RISE Moldova la data de 15 iulie 2021 ca fiind drept necorespunzătoare realității, denigratoare și care constituie afirmații defăimătoare în adresa lui *****, ce îi lezează onoarea, demnitatea și reputația profesională; obligarea RISE Moldova să dezmință public informația expusă în așa zisele ”investigații jurnalistice” plasate pe pagina web a RISE Moldova, cu publicarea dezmințirii în termen de 15 zile prin intermediul acelorași mijloace de informare publică, conform următorului text: ”Asociația RISE Moldova declară că informația conținută în așa-zisele ”investigații jurnalistice” despre ***** ca fiind responsabil de realizarea cocainei în comunitatea Europeană, expuse pe pagina web a Asociației RISE Moldova, răspândită ulterior prin intermediul mijloacelor de informare publică este falsă și nu corespunde realității”; adresarea de către RISE Moldova a scuzelor publice față de cet. *****, obligarea RISE Moldova să retragă de pe pagina web, informația menționată supra.
4. *La 12 noiembrie 2021, reprezentanții pârâtului, avocatul Frumosu Nicolae și avocatul Durnea Cristina, au depus referință la cererea de chemare în judecată. (f.d. 71-82)*
5. Întru dezvoltarea criticilor formulate în referință, pârâtul a invocat că, la data de 15 iulie 2021, pârâtul RISE Moldova a publicat pe website-ul ce îi aparține investigația jurnalistică „Uniunea Sovietică a Cocainei: CASTA”, conținând și informații ce-l vizează pe reclamant. Indică faptul că, informația publicată de către pârât a fost preluată din conținutul unor documente oficiale pe care pârâtul le-a obținut prin intermediul unui avertizor de integritate din cadrul Ministerului Afacerilor Interne

(MAI) al Republicii Moldova. Invocă prevederile art. 13 alin. (1) din Legea cu privire la libertatea de exprimare, în conformitate cu care „Mass-media și orice persoană care efectuează o activitate cu caracter jurnalistic de colectare, de primire și de distribuire a informației către public, precum și persoana care colaborează cu acestea, care au obținut informații de la o sursă, au dreptul de a nu dezvălui identitatea sursei sau orice informații care ar putea duce la identificarea sursei”. În temeiul prevederilor art. 13 alin. (1) al Legii cu privire la libertatea de exprimare, urmărind scopul asigurării protecției angajatului MAI, pârâtul RISE Moldova va face uz de dreptul de a nu dezvălui identitatea sursei sale sau alte informații care ar putea duce la identificarea acesteia. Menționează că, potrivit art. 13 alin. (3) al Legii cu privire la libertatea de exprimare, „refuzul persoanei de a dezvălui sursa de informare nu îl lipsește de celelalte garanții de care beneficiază pârâtul într-o procedură judiciară ”. Conform art. 24 alin. (3) al Legii cu privire la libertatea de exprimare, „în cazurile ce vizează restrângerea libertății de exprimare, refuzul pârâtului de a dezvălui un secret profesional sau sursa de informare nu constituie temei suficient pentru admiterea acțiunii”. Invocă pct. 32 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 7 cu privire la practica aplicării de către instanțele de judecată a unor prevederi ale Legii cu privire la libertatea de exprimare din 24.12.2012, conform căruia „Cerând pârâtului să dovedească adevărul declarațiilor sale, în același timp privându-l de o posibilitate efectivă de a aduce probe în susținerea declarațiilor sale sau ignorând probele prezentate fără a le da vreo apreciere, instanța prin aceasta admite o ingerință disproporțională în dreptul pârâtului la libertatea de exprimare (Hotărârea CEDO din 21.12.2004, cazul Busuioc c. Moldovei) ”. Susține că, deși alegațiile din cererea de chemare în judecată induc incertitudine în privința percepției reclamantului asupra formei exacte de „lezare” a drepturilor acestuia [răspândirea relatărilor false sau a judecăților de valoare fără substrat factologic suficient (?)], solicitările evocate denotă totuși voința reclamantului de a fi restabilit în drepturi în urma răspândirii relatărilor „false” cu privire la fapte. În conformitate cu prevederile art. 7 alin. (2) al Legii cu privire la libertatea de exprimare, „Persoana lezată prin răspândirea unor relatări cu privire la fapte poate fi restabilită în drepturi dacă informația cumulează următoarele condiții: a) este falsă; b) este defăimătoare; c) permite identificarea persoanei vizate de informație ”. Potrivit art. 24 alin. (1) lit. c) al Legii cu privire la libertatea de exprimare, „Reclamantul trebuie să dovedească următoarele: (...) informația constituie o relatare cu privire la fapte și este în esență falsă”. Conform pct. 10 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la practica aplicării de către instanțele de judecată a unor prevederi ale Legii cu privire la libertatea de exprimare nr. 7 din 24.12.2012, „Restabilirea persoanei în drepturi se va face doar dacă s-a constatat că informația este falsă ”. Consideră că, suplimentar componentelor generale ale sarcinii probațiunii, impuse de prevederile art.118 al Codului de procedură civilă, art. 24 alin. (1) lit. c) al Legii cu privire la libertatea de exprimare, impune reclamantului obligația de a demonstra caracterul fals al informației răspândite de către pârât. Relevă că, în încercarea de a argumenta caracterul pretins fals al informației răspândite de către pârât, reclamantul s-a rezumat la enunțarea unor alegații declarative și generaliste, care nu au nicio relevanță demersului de a proba falsitatea informației. Mai mult, lipsa de claritate a argumentelor reclamantului stârnesc incertitudine în privința relatărilor

exacte în raport cu care este manifestat dezacordul. În conformitate cu prevederile art. 18 alin. (3) al Legii cu privire la libertatea de exprimare, „în cererea de chemare în judecată, reclamantul va indica exact relatările cu privire la fapte a căror dezmințire se solicită și textul dezmințirii sau judecățile de valoare fără substrat factologic suficient”. Conform pct. 2 al cererii de chemare în judecată, reclamantul solicitată constatarea caracterului fals și dezmințirea „informației despre Eduard Tverdohleb ca fiind responsabil de realizarea cocainei în Comunitatea Europeană ”. Indică că, relatările cu privire la fapte în raport cu care reclamantul își manifestă dezacordul se referă la următorul text publicat de către pârât: Operațiunile antidrog îl indică pe *****drept „ responsabilul cu realizarea cocainei în Comunitatea Europeană ”. În acest sens, aduce la cunoștința instanței că aceste relatări cu privire la fapte au fost preluate de către pârâtul RISE Moldova din conținutul unor documente oficiale, copiile cărora le-a anexat. Astfel, potrivit actului emis de către Centrul Regional al Inițiativei de Cooperare în sud-estul Europei pentru combaterea criminalității transfrontaliere (SECI) nr. SCLO/MD/P/10/1.035-10 din 05.07.2010, expediat către ***** șef al Direcției Antidrog a DGSO a DP a Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, „ *****este suspectat ca fiind implicat în trafic de droguri conform mai multor investigații gestionate de Direcția Generală pentru Combaterea Crimei Organizate din Bulgaria, în calitate de membru al grupării criminale organizate internaționale specializate în trafic de droguri din America în Europa (Spania, Bulgaria, România și Rusia) ”. Specifică că, înscrisul respectiv a fost anexat de către pârât în conținutul investigației publicate. Totodată, conform informațiilor din dosarul aflat în gestiunea Direcției Antidrog a DGSO a DP a Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, înregistrat în DPO nr. 20098811 (nr. filei din dosar - 188) „*****, împreună cu *****membru activ a formațiunii din Bulgaria) transportă din America Latină în or. Moscova cocaină pe care o realizează în Moscova, însă altă parte prin teritoriul RM este transportată și realizată în țările Uniunii Europene ”. Conform filei 189 din același dosar, „S-au acumulat informațiile operative (...) precum că ***** este membru al unei formațiuni criminale care se ocupă cu transportarea cocainei din țările Americii Latine prin teritoriul Moldovei și drogurile date sunt realizate în țările Uniunii Europene și o parte în Rusia și Ucraina ”. În conformitate cu prevederile art. 7 alin. (3) al Legii cu privire la libertatea de exprimare, „Persoana care se consideră lezată în modul stabilit la alin. (2) [prin răspândirea unor relatări cu privire la fapte] poate solicita rectificarea sau dezmințirea informației, precum și repararea prejudiciului moral și material cauzat”. Totodată, alin. (7) al aceluiași articol prevede că „Persoana care se consideră lezată în modul stabilit la alin. (6) [prin injurie] poate solicita exprimarea scuzelor și repararea prejudiciului moral și material cauzat”. Așadar, exprimarea scuzelor constituie o formă de restabilire în drepturi a persoanei lezate prin injurie și este inadmisibilă în cazul răspândirii relatărilor cu privire la fapte. în același timp, Legea cu privire la libertatea de exprimare, nu prevede un astfel de mijloc de restabilire în drepturi precum retragerea informației. Prin urmare, acest fapt impune necesitatea respingerii apriori a acestor pretenții. În conformitate cu prevederile art. 24 alin. (2) lit. d) al Legii cu privire la libertatea de exprimare, „Pârâtul trebuie să dovedească următoarele (...) informația răspândită este de interes public ”. Conform art. 3 alin. (1)-(4) din Legea cu privire la libertatea de exprimare, „Orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare. Acest

drept cuprinde libertatea de a căuta, de a primi și de a comunica fapte și idei. Libertatea de exprimare protejează atât conținutul, cât și forma informației exprimate, inclusiv a informației ce ofensează, șochează sau deranjează. Exercițarea libertății de exprimare poate fi supusă unor restrângeri prevăzute de lege, necesare într-o societate democratică pentru (...) a proteja sănătatea și morala, reputația sau drepturile altora, (...). Restrângerea libertății de exprimare se admite doar pentru protejarea unui interes legitim prevăzut la alin. (3) și doar în cazul în care restrângerea este proporțională cu situația care a determinat-o, respectându-se echilibrul just dintre interesul protejat și libertatea de exprimare, precum și libertatea publicului de a fi informat ".În conformitate cu prevederile art. 4 alin. (1)-(3) din Legea cu privire la libertatea de exprimare, „Statul garantează libertatea de exprimare a mass-mediei. Nimeni nu poate interzice sau împiedica mass-media să răspândească informații de interes public decât în condițiile legii. Mass-media are sarcina de a informa publicul asupra problemelor de interes public și de a efectua, în conformitate cu responsabilitățile sale, investigații jurnalistice în probleme de interes public. Pe lângă garanțiile prevăzute la art. 3, libertatea de exprimare a mass-mediei admite și un anumit grad de exagerare sau chiar provocare, cu condiția să nu se denatureze esența faptelor ”. Potrivit art. 6 alin. (2) din Legea cu privire la libertatea de exprimare, „Apărarea onoarei, demnității sau reputației profesionale nu poate prevala asupra libertății publicului de a primi informații de interes public”. În conformitate cu prevederile alin. 2 din Legea cu privire la libertatea de exprimare, sintagma „interes public ” semnifică „ interesul societății (și nu simpla curiozitate a indivizilor) față de evenimentele ce țin de exercitarea puterii publice într-un stat democratic sau față de alte probleme care, în mod normal, trezesc interesul societății sau al unei părți a ei”, iar noțiunea de „persoană publică” semnifică „persoana care exercită funcții publice sau o altă persoană care, datorită statutului, poziției sociale sau altor circumstanțe, trezește interesul public”. Menționează că, informațiile dezvăluite de către pârât se referă la înfăptuirea măsurilor operative de investigație [exercitarea puterii publice] în privința unei persoane publice vizate într-un dosar privind o rețea de trafic de substanțe narcotice [probleme care, în mod normal, trezesc interesul societății]. Așadar, raportându-ne la natura informațiilor răspândite de către pârât, constatăm că acestea trezesc indubitabil interesul public. Altfel spus, informația publicată privește o problemă socială importantă cu privire la care publicul are un interes legitim să fie informat. Cu toate că apărarea onoarei, a demnității și reputației profesionale sunt valori protejate de lege, totuși, în sensul art. 6 alin.(2) al Legii cu privire la libertatea de exprimare, acest fapt nu înseamnă că ele din start prevalează asupra libertății publicului de a primi informații de interes public. Susține că, la caz, *****nu a demonstrat sub nicio formă faptul că datele răspândite de către pârât nu corespund adevărului. Relevă că, simplul dezacord al reclamantului cu informația de interes public răspândită de către RISE Moldova nu poate duce la angajarea răspunderii juridice a pârâtului. Relatează că, cunoștința instanței că, la etapa documentării materialului jurnalistic publicat, RISE Moldova a depus maximă diligența pentru obținerea asigurărilor sigure și probelor suficiente în privința credibilității sursei și autenticității actelor în posesia cărora intrase. În cererea de chemare în judecată, reclamantul invocă lipsa unei baze factologice care să’ sprijine relatările pârâtului, iar „singurele probe” sunt „câteva fotografii și aluzii la investigațiile” organelor de drept.

În acest context, subliniază că, acționând cu bună-credință și diligență profesională, a documentat investigația jurnalistică din mai multe surse și cu respectarea obligației de a verifica corectitudinea informației. Criteriile de stabilire a autenticității și veridicității informațiilor se raportează la persoana emitentă a înscrisurilor, credibilitatea sursei de informare și particularitățile cantitative și calitative a înscrisurilor. Precizează că, în calitate de emitenți ai documentelor din care pârâtul a preluat informație figurează persoane juridice de drept public, fapt care conferă indubitabil credibilitate sursei. În privința particularităților cantitative și calitative a înscrisurilor, precizează că terminologia și criteriile de formă și conținut ale documentelor corespund cerințelor instituite de legislația în vigoare la momentul emiterii documentelor, fapt care probează veridicitatea acestora. Criteriile de determinare a credibilității sursei pot fi clasificate prin raportare la persoana care a furnizat pârâtului informația și la particularitățile ce relevă autenticitatea documentului. Cu referire la primul criteriu, menționează că persoana care a furnizat pârâtului informația deține/a deținut calitatea de angajat/(ă) al/a MAI, acest fapt găsindu-și confirmarea în urma verificării de către pârât a datelor publice. Adicional, încrederea în buna-credință a furnizorului de informație a fost fortificată și în urma adevăririi corectitudinii altor date furnizate de către el/ea. În ceea ce privește cel de-al doilea criteriu, menționează că particularitățile tehnice și calitative ale documentelor prezentate denotă fără echivoc faptul că acestea sunt autentice. Subliniază că pârâtul și-a exercitat obligațiile profesionale cu bună-credință și în concordanță cu principiile jurnalismului ce implică responsabilități. Totodată, evidențiază limbajul moderat utilizat de către RISE Moldova, precum și tonul echilibrat al informației diseminate. Indică că, cum a fost statuat în jurisprudența CtEDO, „Libertatea presei capătă o importanță și mai mare în circumstanțele în care activitățile și deciziile statului au fost exceptate de controlul democratic sau judiciar din cauza naturii lor confidentiale sau secrete. Într-un astfel de context, divulgarea informațiilor deținute de stat joacă un rol foarte important într-o societate democratică, deoarece permite societății să controleze acțiunile guvernului cărui i-a încredințat protecția intereselor sale ”[Gormiiș și alții c. Turciei, § 48; Stoll c. Elveției [GC], § 110]. Indică că, o altă ipoteza înaintată de către reclamant se referă la faptul că, prin publicarea informației preluate din documentele unor autorități publice, RISE Moldova i-a adus atingere dreptului reclamantului la prezumția nevinovăției. În acest sens, sunt relevante prevederile art. 12 alin. (4) al Legii cu privire la libertatea de exprimare, potrivit căroră, „persoanele care nu reprezintă autoritățile publice și nu pot influența în niciun fel derularea procesului întetitat, inclusiv mass-media, au dreptul să-și exprime opinia privind vinovăția unei persoane cu condiția” respectării a trei condiții enumerate în lege. Din analiza textului publicat de către pârât, susține că cele comunicate de către RISE Moldova nu reprezintă opinii privind vinovăția lui *****în comiterea infracțiunii de circulație ilegală a drogurilor, ci simple relatări cu privire la faptele descrise în mai multe acte emise de către o autoritate publică. Având în vedere faptul că informația răspândită de către RISE Moldova nu conține nicio opinie a pârâtului cu privire la vinovăția reclamantului în comiterea infracțiunii de circulație ilegală a drogurilor, argumentul reclamantului privind încălcarea dreptului la prezumția de nevinovăției necesită a fi respins. Reiterează că, pe parcursul exercitării misiunii profesionale de informare a cetățenilor asupra problemelor de interes public, RISE

Moldova a acționat cu bună-credință, respectând atât prevederile Legii privind libertatea de exprimare, cât și normele prevăzute de Codul deontologic al jurnalistului. Subliniază că potrivit art. 25 alin. (5) al Legii cu privire la libertatea de exprimare, „Orice dubiu rezonabil cu privire la buna-credință a persoanei care a efectuat o investigație jurnalistică se interpretează în favoarea buneii- credințe ”. Indică că, în jurisprudența CtEDO, înalta Curte a statuat că, atunci când presa contribuie la o dezbatere publică privitoare la probleme ce suscită preocupări legitime ale opiniei publice într-un anumit domeniu, ea va putea să se întemeieze în relatările sale pe rapoartele oficiale, fără a recurge la anchete independente. În caz contrar, mass-media nu și-ar mai putea îndeplini rolul recunoscut de „câine de gardă” al democrației. În acest sens, într-o cauză în care directorul publicației și jurnalistul care a scris un articol despre traficul cu droguri din Maroc în cotidianul francez „Le Monde ”, articol ce se baza pe un raport confidențial întocmit la cererea Comisiei Uniunii Europene și remis acesteia de către Observatorul geopolitic al drogurilor (OGD), în care se afirma faptul că „corupția asigură rețelelor de traficanți sprijin și protecție din partea funcționarilor vamali și apropiaților Palatului”, și pentru care directorul ziarului și ziaristul-autor au fost trași la răspundere pentru ofensă publică adusă unui oficial străin, Curtea a arătat că ziarul „Le Monde” putea, în mod rezonabil, să se sprijine pe raportul OGD, fără a fi nevoie să verifice el însăși exactitatea faptelor pe care le consemna. Curtea nu a găsit nici un motiv de natură s-o conducă la a pune la îndoială faptul că reclamanții nu au acționat cu bună-credință. (Colombani și alții c. Franței, CEDO, cererea nr. 51279/99, 25/09/2002). În conformitate cu prevederile art. 28 alin. (1) lit. a) și c) al Legii cu privire la libertatea de exprimare, „Responsabilitatea mass-mediei pentru preluarea relatărilor false cu privire la fapte și/sau a judecăților de valoare fără substrat factologic suficient nu survine în cazul în care aceste informații au fost răspândite: a) în documentele sau comunicatele autorităților publice; c) în cadrul urmăririi penale sau al unui proces judiciar, de către participant la proces, inclusiv martorii, de organul de urmărire penală sau instanța de judecată”. Relatează că, dacă ar admite ipotetic faptul că informația răspândită de către RISE Moldova ar conține relatări false cu privire la fapte, prevederea legală sus-citată face imposibilă accesarea mecanismului de angajare a răspunderii juridice a pârâtului. Or, informațiile în raport cu care reclamanții își exprimă dezacordul au fost preluate de către pârât din conținutul unor acte oficiale, emise de autorități publice.

6. Prin referința depusă, pârâtul RISE Moldova a solicitat instanței respingerea integrală a cererii de chemare în judecată depusă de către ***** către RISE Moldova privind dezmințirea informației publicate, compensarea din contul reclamantului în beneficiul RISE Moldova a cheltuielilor de asistență juridică în cuantum de 18200,00 lei.
7. În ședința de judecată, reclamantul ***** nu s-a prezentat, fiind reprezentat de către avocatul Bălănel Petru.
8. În ședința de judecată, reprezentantul reclamantului, avocatul Bălănel Petru, a pledat pentru admiterea integrală a cererii de chemare în judecată.
9. În ședința de judecată, reprezentanții pârâtului RISE Moldova, avocatul Frumosu Nicolae și avocatul Durnea Cristina, au pledat pentru respingerea integrală a cererii de chemare în judecată.

Aprecierea instanței de judecată.

10. Analizând motivele acțiunii înaintate și criticile formulate la aceasta, examinând probele administrate pentru dovedirea celor invocate și prevederile legale ce guvernează speța, în raport cu considerentele ce vor fi redată în continuare, cererea de chemare în judecată înaintată de reclamantul ***** în contradictoriu cu pârâțul Asociația Obștească Asociația Reporteri de Investigație și Securitate Editorială din Moldova, cu privire la apărarea onoarei și demnității profesionale, se respinge ca neîntemeiată.
11. În temeiul art.239 Cod de procedură civilă, *”Hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată.”*
12. Potrivit prevederilor art. 240 alin. (1) din același Cod, *”La deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii”, iar în conformitate cu exigențele alineatului (3) din același articol, ”Instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant și în numele legii.”*
13. Asupra cauzei de față, instanța de judecată a stabilit situația de fapt, potrivit căreia, la 15 iulie 2021, pârâțul RISE Moldova a publicat pe website-ul <https://www.rise.md> investigația jurnalistică intitulată ”UNIUNEA SOVIETICĂ A COCAINEI: Casta”. (f.d. 14-40, 187-210)
14. Se reține că, în conținutul investigației jurnalistice, în privința reclamantului ***** se menționează *inter alia* că: *Eduard Veniamin *****Nume de cod: Moldovan. E brunet, athletic, are 56 de ani și trei cetățenii (română, moldovenească, bulgară). Face comerț și turism în cele trei țări. ***** , mama lui (Margarita Guțuleac) și răposatul Iurii Luncașu au fost acuzați de fraude cu credite neperformante obținute la Banca de Economii, de către doi martori din cazul fraudelor (Denis Ureche și Alexei Damaschin). **Operațiunile antidrog îl indică pe *****drept „responsabilul cu realizarea cocainei în Comunitatea Europeană”.** DSO îl documentează aprig și recrutează informatori în mediul lui. E descris în notele informative sau în corespondența cu poliția română drept veriga care leagă investitorii de oamenii din teren, cu rol de executiv în rețea. Un controlor al tranzacțiilor și infrastructurii de acoperire. Menține contact sistematic cu Grabovschi, șeful pazei lui Luncașu. În 2009, cu ***** după gratii, *****devine obiectiv major. Un dosar operativ se cheamă acum “Moldovan” și dezvăluie că bărbatul folosește în România numele*****. Și se cunoaște cu Stelian State zis Nașul, traficant român cu legături în America de Sud. *****este important în angrenaj fiindcă se mișcă în toată regiunea. „Este un bărbat autoritar, încrezut în sine și precaut în acțiuni”, consemna DSO într-o notă de filaj din iulie 2009. „Dumnealui deseori se implică în afaceri dubioase și de aceea în permanență avea unele neplăceri cu organele de drept, dar de fiecare dată acestea erau rezolvate pozitiv”, turna la DSO un informator din rețea. O tranzacție cu cocaină la Moscova l-ar implica, documentată fiind în februarie 2008 de secția 14 din capitala rusă. Curierul local se afla în legătură cu „Moldovan”. În luna aceea, la Chișinău,*

cădeau la pușcărie frații ***** și costaricanii. Conexiunea rusească se coroborează cu informațiile primite de la direcția contra crimei organizate din Sofia, Bulgaria: suspectul ar face parte dintr-un grup format de moldoveni, români, bulgari și albanezi implicați în trafic cu cocaină, heroină și amfetamine. La Sofia se mai leagă o informație vitală. Mașina neagră în care ***** transporta costaricanii în Moldova fusese folosită înainte și de ***** în Bulgaria. În vehicul, un ***** cu numere ***** a găsit cocaină și o cerere de azil din partea firmei lui Luncașu la reținerea lui ***** din 2008. ***** are un hotel pe litoralul bulgăresc al Mării Negre, la Nisipurile de Aur („Ambasador,„), a aflat DSO în 2014. La Chișinău, ofițerii îl monitorizau constant la hotelul „Luna”, poziționat în centrul capitalei moldovenești, din apropierea clădirii Parlamentului. Locația era frecventată de grupare. În acte apare mama lui ***** , o septuagenară.” (f.d.204-207)

15. Este de accentuat că, în cauza dedusă judecătii, reclamantul a invocat ca fiind drept necorespunzătoare, denigratoare și care constituie afirmații defăimătoare în adresa sa, ce îi lezează onoarea, demnitatea și reputația profesională anume relatarea **”ca fiind implicat în trafic de droguri și responsabil de realizarea cocainei pe segmentul Comunității Europene”**, a cărei dezmințire reclamantul o cere prin acțiunea înaintată, prin urmare, instanța de judecată va soluționa cauza în limita pretenției formulate.
16. Se reține că, sediul general al materiei în privința dreptului la libera exprimare și a dreptului la apărarea onoarei, demnității, reputației profesionale și vieții private și de familie ale persoanei este art. 10 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a libertăților fundamentale, art.28, art.32 din Constituția Republicii Moldova, Legea nr. 64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare, art. 43 din Codul civil, Codul deontologic al jurnalistului din Republica Moldova, prin urmare, față de motivele efectiv invocate de către reclamantul ***** , instanța trebuie să dea eficiență normelor din actele citate.
17. În articolul 43 Cod civil, este consacrat că **”În condițiile legii, orice persoană fizică are dreptul la viață, la sănătate, la integritate fizică și psihică, la libera exprimare, la nume, la onoare, demnitate și reputație profesională, la propria imagine, la respectarea vieții intime, familiale și private, la protecția datelor cu caracter personal, la respectarea memoriei și corpului său după deces, precum și la alte asemenea drepturi recunoscute de lege. Aceste drepturi sînt insesizabile și inalienabile.”**
18. În art. 10 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a libertăților fundamentale, este consacrat că **”Orice persoană are dreptul la libertate de exprimare. Acest drept include libertatea de opinie și libertatea de a primi sau a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere. Prezentul articol nu împiedică Statele să supună societățile de radiodifuziune, cinematografie sau televiziune unui regim de autorizare. Exercitarea acestor libertăți ce comportă îndatoriri și responsabilități poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege care, într-o societate democratică, constituie măsuri necesare pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății, a moralei, a reputației sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea informațiilor confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.”**

19. Libertatea de exprimare constituie unul dintre fundamentele esențiale ale unei societăți democratice, una dintre condițiile primordiale ale evoluției sale și ale dezvoltării fiecărei persoane. Sub rezerva art. 10§2 din Convenție, aceasta este valabilă nu numai în ceea ce privește „informațiile” sau „ideile” acceptate ori considerate drept inofensive sau indiferente, ci și pentru cele care rănesc, șochează sau neliniștesc: acest lucru este impus de pluralism, toleranță și mentalitate deschisă, fără de care nu există o „societate democratică”. Astfel cum este consacrat la art. 10 din Convenție, libertatea de exprimare este însoțită de excepții care necesită totuși o interpretare strictă, iar necesitatea de a o restrânge trebuie stabilită în mod convingător [a se vedea, printre altele, Handyside împotriva Regatului Unit, 7 decembrie 1976, pct. 49, seria A nr. 24; Editions Plon împotriva Franței, nr. 58148/00, pct. 42, CEDO 2004-IV; și Lindon, 18Otchakovsky-Laurens și July împotriva Franței (MC), nr. 21279/02 și 36448/02, pct. 45, CEDO 2007-IV].
20. Pe de altă parte, Curtea a subliniat în numeroase rânduri rolul esențial pe care îl joacă presa într-o societate democratică. Deși nu trebuie să depășească anumite limite, în special în ceea ce privește protecția reputației și a drepturilor altora, presei îi revine sarcina de a comunica, respectându-și obligațiile și responsabilitățile, informații și idei cu privire la toate problemele de interes general. La funcția sa, care constă în diseminarea informațiilor și ideilor referitoare la astfel de probleme, se adaugă dreptul publicului de a le primi. În caz contrar, presa nu ar putea juca rolul său indispensabil de „câine de pază” [Bladet Tromsø și Stensaas împotriva Norvegiei (MC), nr. 21980/93, pct. 59 și 62, CEDO 1999-III, și Pedersen și Baadsgaard, citată anterior, pct. 71]
21. Legea Nr. 64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare dă următoarele noțiuni: *defăimare* – răspîndire a informației false care lezează onoarea, demnitatea și/sau reputația profesională a persoanei; *răspîndire a informației* – proces de transmitere a informației către alte persoane (cel puțin către o persoană, exceptînd persoana lezată); *informație* – orice expunere de fapt, opinie sau idee sub formă de text, sunet și/sau imagine; *informație despre viața privată și de familie* – orice informație, inclusiv imagine, privind viața familială, viața la domiciliu, corespondența și conținutul ei, sănătatea și defectele fizice, orientarea și viața sexuală, precum și comportamentul persoanei, în condițiile în care persoana contează, în mod rezonabil, pe intimitate; *mass-media* – mijloc de informare în masă, tipărit sau electronic, precum și jurnalistul; *investigație jurnalistică* – cercetare rezonabilă a faptelor de către mass-media pentru realizarea unui material jurnalistic;
22. Conform art. 3 alin. (1), alin. (2) din aceeași Lege ”Orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare. Acest drept cuprinde libertatea de a căuta, de a primi și de a comunica fapte și idei. Libertatea de exprimare protejează atât conținutul, cât și forma informației exprimate, inclusiv a informației care ofensează, șochează sau deranjează.”
23. Art. 7 alin. (1), alin. (2), alin. (3), alin. (4) din Lege reglementează că, ”Orice persoană are dreptul la apărarea onoarei, demnității și reputației sale profesionale lezate prin răspîndirea relatărilor false cu privire la fapte, a judecăților de valoare fără substrat factologic suficient sau prin injurie. Persoana lezată prin răspîndirea unor relatări cu privire la fapte poate fi restabilită în drepturi dacă informația cumulează următoarele condiții: a) este falsă; b) este defăimătoare; c) permite identificarea persoanei vizate

de informație. Persoana care se consideră lezată în modul stabilit la alin. (2) poate solicita rectificarea sau dezmințirea informației, precum și repararea prejudiciului moral și material cauzat. Persoana lezată prin răspîndirea unor judecăți de valoare poate fi restabilită în drepturi dacă judecățile de valoare cumulează următoarele condiții: a) nu se bazează pe un substrat factologic suficient; b) au un caracter defăimător; c) permit identificarea persoanei vizate de informație. Persoana care se consideră lezată în modul stabilit la alin. (4) poate solicita rectificarea sau dezmințirea informației, sau publicarea unei replici, precum și repararea prejudiciului moral și material cauzat.”

24. În opinia instanței, un element merită să fie statuat de la bun început, și anume dacă relatarea pretinsă de reclamant a fi defăimătoare, denigratoare, ce îi lezează onoarea, demnitatea și reputația profesională, și anume **”ca fiind implicat în trafic de droguri și responsabil de realizarea cocainei pe segmentul Comunității Europene”**, constituie o relatare cu privire la fapte sau la judecată de valoare.
25. În cauza *Busuioc c. Moldovei*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat la pct. 61 din hotărâre că, *”În practica sa, Curtea a făcut distincție între declarațiile de fapt și judecățile de valoare. Existența faptelor poate fi demonstrată, în timp ce adevărul judecăților de valoare nu este susceptibil probațiunii. Cerința de a dovedi adevărul unei judecăți de valoare este imposibil de îndeplinit și încalcă însăși libertatea de opinie, care este o parte fundamentală a dreptului garantat de articolul 10 (a se vedea *Jerusalem v. Austria*, nr. 26958/95, § 42, ECHR 2001-II). Totuși, chiar atunci când o declarație constituie o judecată de valoare, proporționalitatea unei ingerințe poate depinde de faptul dacă există un substrat factologic suficient pentru declarația contestată, deoarece chiar și o judecată de valoare fără nici un substrat factologic care s-o susțină poate fi excesivă (a se vedea *De Haes and Gijssels v. Belgium*, citată mai sus, § 47, *Oberschlick v. Austria* (nr. 2), hotărâre din 1 iulie 1997, *Reports of Judgments and Decisions 1997-IV*, p. 1276, § 33)”*
26. Legea Nr. 64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare dă următoarele noțiuni: *fapt* – eveniment, proces sau fenomen care a avut sau are loc în condiții concrete de loc și timp și a cărui veridicitate poate fi dovedită; *judecată de valoare* – opinie, comentariu, teorie sau idee care reflectă atitudinea față de un fapt, a cărei veridicitate este imposibil de dovedit; *judecată de valoare fără substrat factologic suficient* – judecată de valoare care se bazează pe fapte care nu au avut loc sau pe fapte care au avut loc, dar a căror expunere este denaturată pînă la falsitate.
27. Așa fiind, instanța este de opinia că relatarea în litigiu **”ca fiind implicat în trafic de droguri și responsabil de realizarea cocainei pe segmentul Comunității Europene”**, conține o declarație de fapte și nu judecăți de valoare.
28. Instanța consideră că această distincție trebuie făcută anume pentru a distinge formele defăimării pretinse și obiectul probațiunii.
29. În conformitate cu art. 24 alin. (1), alin. (2), alin. (3) din Legea cu privire la libertatea de exprimare *”Reclamantul trebuie să dovedească următoarele: a) pîrîtul a răspîndit informația; b) informația îl vizează și este defăimătoare; c) informația constituie o relatare cu privire la fapte și este în esență falsă; sau d) judecata de valoare nu se bazează pe un substrat factologic suficient; e) existența și cuantumul prejudiciului cauzat. Pîrîtul trebuie să dovedească următoarele: a) informația nu este defăimătoare*

și/sau nu îl vizează pe reclamant; b) informația constituie o judecată de valoare care se bazează pe un substrat factologic suficient; c) la momentul răspîndirii informației, deși a luat toate măsurile de diligență, nu putea ști că prin acțiunile sale contribuie la răspîndirea relatărilor false cu privire la fapte sau a judecăților de valoare fără substrat factologic suficient; d) informația răspîndită este de interes public. În cazurile ce vizează restrîngerea libertății de exprimare, refuzul pîrîtului de a dezvălui un secret profesional sau sursa de informare nu constituie temei suficient pentru admiterea acțiunii.”

30. În speță, s-a dovedit cu certitudine, că relatarea contestată a fost răspîndită de pîrîtul RISE Moldova și îl vizează pe reclamantul *****.
31. Reținînd conținutul și caracterul informației contestate de către reclamant, care relatează în esența sa despre traficul drogurilor, care ar putea face ca persoana să fie condamnată moral, instanța va reține caracterul defăimător al relatării contestată.
32. Ultimul element necesar a fi probat de către reclamantul ***** este că informația contestată este în esență falsă.
33. Pe cauza pendinte, pentru a dovedi că informația contestată este falsă, reclamantul a prezentat scrisoarea nr. 34/18/11-2466 din 28 februarie 2022, emisă de Inspectoratul Național de Investigații al IGP al MAI al Republicii Moldova (f.d. 133), scrisoarea nr. 34/11/885 din 01 martie 2022, emisă de Direcția generală urmărire penală a IGP al MAI al Republicii Moldova (f.d. 135), scrisoarea nr. 44/30-1314 din 21 martie 2022, emisă de ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova (f.d. 136), scrisoarea nr. 34/59-1136 din 22 martie 2022, emisă de Inspectoratul general al Poliției al MAI al Republicii Moldova (f.d. 138).
34. Astfel, în scrisoarea nr. 34/18/11-2466 din 28 februarie 2022, emisă de Inspectoratul Național de Investigații al IGP al MAI al Republicii Moldova, se indică *”nu dispunem de informație, dacă în perioada anilor 2008-2012, cet. *****, născut la 08.09.1964 a figurat ca subiect de investigații în baza Legii nr. 45 din 12.04.1994, privind activitatea operativă de investigații, în cadrul cauzei penale nr. 1/2008990046. Totodată, conform datelor din Registrul informației criminalistice și criminologice în perioada anilor 2008-2012, în privința persoanei menționate supra nu au fost pornite careva cauze penale, conform prevederilor art. 217¹ alin. (4) Cod penal.”* (f.d. 133)
35. În scrisoarea nr. 34/11/885 din 01 martie 2022, emisă de Direcția generală urmărire penală a IGP al MAI al Republicii Moldova, se indică *”Astfel vă comunicăm că, urmare a verificărilor în arhiva și registrele de corespondență ale DGUP a IGP, începînd cu anul 2008, nu figurează cauza penală cu nr. 1/2008990046. Potrivit informației deținute neoficial, cauza penală respectivă a fost examinată de către Procuratura Generală (Direcția conducere a urmăririi penale în organele centrale ale MAI și SV. Referitor la faptul dacă cet. ***** a.n. 1964 a figurat ca subiect al investigațiilor operative în perioada anilor 2008-2012, DGUP a IGP nu dispune de asemenea informație întrucît nu ține de competența sa. În ce privește pornirea cauzei penale potrivit prevederilor art. 217¹ alin. (4) Cod penal, în privința cet. ***** a.n. 1964, vă atragem atenția că, DGUP sau Inspectoratul General al Poliției nu sunt deținători ai Registrului informației criminalistice și criminologice.”* (f.d. 135)
36. În scrisoarea nr. 44/30-1314 din 21 martie 2022, emisă de Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova, se indică *”În conformitate cu reglementările pct. 353 din*

Indicatorul documentelor și al termenelor de păstrare ale acestora pentru Aparatul central, autoritățile administrative și instituțiile din subordinea Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin ordinul MAI nr. 401 din 19.12.2016, termenul de păstrare al "documentelor privind planificarea și suportul operațional al activității speciale de investigații" este de 5 ani." Din considerentul dat se atestă imposibilitatea prezentării informațiilor confirmative/infirmitive cu referire la efectuarea măsurilor de investigații în perioada anilor 2008-2012 în privința cet. ***** conform prevederilor Legii nr. 45 din 12 aprilie 1994 privind activitatea operativă de investigații. Subsecvent, potrivit datelor din Sistemul informațional automatizat "Registrul informației criminalistice și criminologice, cet. *****; născut la 08 septembrie 1964, cod personal 0960805883843, nu a fost atras la răspundere penală, nu are antecedente penale stinse sau nestinse și nu este anunțat în căutare pe teritoriul Republicii Moldova." (f.d. 136)

37. *În scrisoarea nr. 34/59-1136 din 22 martie 2022, emisă de Inspectoratul general al Poliției al MAI al Republicii Moldova, se indică "conform registrului informației criminalistice și criminologice al RM, persoana prenotată nu a fost trasă la răspundere penală, nu are antecedente penale stinse sau nestinse și nu este anunțată în căutare pe teritoriul Republicii Moldova. Totodată, vă comunicăm că nu dispunem de informație dacă în perioada anilor 2008-2012 cet. ***** a figurat ca subiect de investigații în baza legii nr. 45 din 12.04.1994, privind activitatea operative de investigații, în cadrul cauzei penale nr. 1/2008990046" (f.d. 138)*
38. *În conformitate cu art. 117 alin. (1), alin. (2) Cod de procedură civilă "Probe în cauze civile sînt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe în cauze civile se admit elementele de fapt constatate din explicațiile părților și ale altor persoane interesate în soluționarea cauzei, din depozițiile martorilor, din înscrisuri, probe materiale, înregistrări audio-video, din concluziile experților."*
39. *Potrivit art. 118 alin. (1) Cod procedură civilă "Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel."*
40. *Din textul art.130 alin. alin. (1), (2), (3) Cod procedură civilă, rezultă că "Instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei."*
41. *În analiza probelor prezentate în judecată de către partea reclamantă, instanța de judecată constată cu certitudine că în privința reclamantului nu au fost pornite careva cauze penale, conform componentei de infracțiune prevăzută la art. 217¹ alin. (4) Cod penal.*
42. *Însă, în speță, instanța de judecată nu va reține ca pertinentă informația despre faptul că reclamantul ***** nu a fost tras la răspundere penală pentru infracțiunea de la art. 217¹*

- alin. (4) Cod penal, or, în investigația jurnalistică din 15 iulie 2021, prin relatarea ”Operațiunile antidrog îl indică pe *****drept „responsabilul cu realizarea cocainei în Comunitatea Europeană”, reclamantul ***** nu este învinuit de comiterea în concret a unei infracțiuni prevăzută de Codul penal, inclusiv de la 217¹ alin. (4) Cod penal, instanța statuează că pârâtul cu suficientă acuratețe s-a expus în articol, că ”operațiunile antidrog îl indică”, astfel, pârâtul nu a lăsat de înțeles că reclamantul este învinuit de comiterea unei infracțiuni legat de circulația ilegală a drogurilor sau că ar exista o sentință de condamnare în acest sens.
43. Totodată, instanța de judecată statuează că, probele prezentate de către reclamant nu confirmă cu certitudine că, în perioada anilor 2008-2012, reclamantul ***** **nu a figurat** ca subiect de investigații în baza Legii nr. 45 din 12 aprilie 1994 privind activitatea operativă de investigații, inclusiv în cadrul cauzei penale nr. 1/2008990046, or, Inspectoratul Național de Investigații al IGP al MAI a comunicat că nu dispune de așa informație, Direcția generală urmărire penală a IGP al MAI al Republicii Moldova a comunicat că nu dispune de asemenea informație întrucât nu ține de competența sa și Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova a comunicat despre imposibilitatea prezentării informațiilor confirmative/infirmative în acest sens, în legătură cu termenul de păstrare al documentelor privind planificarea și suportul operațional al activității speciale de investigații timp de 5 ani.
44. În concluzie, instanța de judecată constată că, probele prezentate de către reclamantul ***** nu răstoarnă relatarea contestate, nu confirmă că nu a fost implicat în trafic de droguri și că nu a fost responsabil de realizarea cocainei pe segmentul Comunității Europene.
45. Concomitent, instanța este de acord cu pârâtul când relevă că, toate aceste scrisori nu probează sub nicio formă pretinsa falsitate a relatărilor cu privire la fapte răspândite de către pârât.
46. Instanța de judecată este de acord cu afirmația pârâtului, că în încercarea de a argumenta caracterul pretins fals al informației răspândite de către pârât, reclamantul s-a rezumat la enunțarea unor alegerii declarative și generaliste.
47. În fața instanței, pârâtul RISE Moldova a argumentat că informația publicată despre reclamant a fost preluată din documentele oficiale, obținute prin intermediul unui avertizor de integritate din cadrul Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova.
48. Pentru a dovedi cele invocate, pârâtul RISE Moldova a prezentat în judecată copia documentelor din care a fost preluată informația publicată pe website-ul <https://www.rise.md>, la 15 iulie 2021, și anume scrisorile nr. 2/3519 și nr. 6/3517 din 15 mai 2009, adresate directorului Centrului Virtual Național SECI/GUAM al MAI, ***** , extrase din dosarul aflat în gestiunea Direcției Antidrog a DGSO a DP a Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și actul emis de către Centrul Regional al Inițiativei de Cooperare în sud-estul Europei pentru combaterea criminalității transfrontaliere (SECI), cu numărul de referință SCLO/MD/P/10 1.035-10 din 05 iulie 2010, adresată de către ofițerul de legătură al poliției *****lui Ceban Vladimir, șef al Direcției Antidrog a DGSO a DP a Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova. (f.d. 64, 65, 66-70, 80)

49. S-a constatat că, în textul scrisorilor nr. 2/3519 și nr. 6/3517 din 15 mai 2009, adresate directorului Centrului Virtual Național SECI/GUAM al MAI, *****, se indică că, în urma investigațiilor s-a stabilit faptul că unul din membrii grupării date este cetățeanul R. Moldova, României și Bulgariei ***** Veniamin, a.n. 09.08.1964 care la moment ține legături cu persoane din Elveția și Ucraina care posibil au apartenență la traficul de cocaină. (f.d. 64, 65)
50. La fila 188 din dosarul operativ, se indică că ”În baza informațiilor operative primite și schimbului de informații prin intermediul SECI/GUAM și EUBAM cu Ucraina, Rusia, România, și Bulgaria s-a stabilit faptul că figurantul posedă cetățenia RM, României și Bulgariei. Organele de drept a Bulgariei îl prelucrează din anul 1998 ca membru a unei formațiuni criminale internaționale care se ocupă cu traficul de cocaină din țările Americii Latine în țările Uniunii Europene. (...) În urma schimbului de informații cu organele abilitate a Federației Ruse și anume cu secția nr. 14 a MAI a Federației Ruse s-a acumulat informația că ***** împreună cu *****membru activ a formațiunii în Bulgaria) transportează din America Latină în or. Moscova cocaină pe care o parte o realizează în Moscova însă altă parte prin teritoriul RM este transportată și realizată în țările Uniunii Europene.” (f.d. 68)
51. La fila 189 din dosarul operativ, se indică că, ”***** este membru a unei formațiuni criminale care se ocupă cu transportarea cocainei din țările Americii Latine prin teritoriul Moldovei și drogurile date sunt realizate în țările Uniunii Europene și o parte în Rusia și Ucraina. Din informația operativă parvenită la acest moment figurantul ***** încearcă să formeze noi canale de transportare a cocainei din America Latină în Europa, cu implicarea persoanelor noi care nu sunt știute de organele de drept a țărilor tranzitate”. (f.d. 69)
52. Informații similare se regăsesc și în actul emis de către Centrul Regional al Inițiativei de Cooperare în sud-estul Europei pentru combaterea criminalității transfrontaliere (SECI), cu numărul de referință SCLO/MD/P/10 1.035-10 din 05 iulie 2010, adresată lui Ceban Vladimir, șef al Direcției Antidrog a DGSO a DP a Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova de către ofițerul de legătură al poliției *****”Direcția Generală pentru Combaterea Crimei Organizate urmare verificărilor efectuate a stabilit conexiune între solicitarea dată și cea transmisă Direcția Antidrog prin intermediul Centrului Virtual Național SECI/GUAM în anul 2009 referitor la cetățeanul bulgar ***** în contextul cauzei penale nr. 1/2008990046. Unul din suspecți în această investigații fiind persoana menționată, care are cetățenia Republicii Moldova, Bulgariei și României. *****este de asemenea suspectat ca fiind implicat în trafic de droguri conform mai multor investigații gestionate de Direcția Generală pentru Combaterea Crimei Organizate din Bulgaria, în calitate de membru al grupării criminale organizate internaționale specializate în trafic de droguri din America în Europa (Spania, Bulgaria, România și Rusia)”. (f.d. 80)
53. În analiza întregului conținut al investigației jurnalistice, instanța de judecată statuează că, pârâtul RISE Moldova a făcut o cercetare rezonabilă despre anumite măsuri operative de investigație privind fenomenul de trafic de droguri, în care s-a indicat și despre reclamantul *****.(f.d. 187-210)
54. În analiza probelor prezentate de către pârât, instanța reține că, prin relatarea ”Operațiunile antidrog îl indică pe *****drept „responsabilul cu realizarea

- cocainei în Comunitatea Europeană**”, pârâțul RISE Moldova nu a denaturat faptele și datele ce se conțin în documentele prezentate în judecată.
55. Instanța reiterează că, pârâțul cu acuratețe s-a expus în privința reclamantului *****, și anume că, ”operațiunile antidrog **îl indică**”, asigurând astfel dreptul la prezumția nevinovăției.
  56. Potrivit art. 12 alin. (1), alin. (4) din Legea cu privire la libertatea de exprimare ”*Orice persoană acuzată de săvârșirea unei infracțiuni sau contravenții este prezumată nevinovată pînă cînd vinovăția sa va fi dovedită în mod legal printr-o hotărîre judecătorească irevocabilă. Persoanele care nu reprezintă autoritățile publice și nu pot influența în niciun fel derularea procesului intentat, inclusiv mass-media, au dreptul să-și exprime opinia privind vinovăția unei persoane cu condiția ca: a) din contextul exprimării să reiasă clar că pînă la momentul dat nu există o hotărîre judecătorească irevocabilă de condamnare a persoanei respective; b) din contextul exprimării să reiasă clar că este vorba de opinii, și nu de fapte confirmate; c) faptele pe care se bazează comentariile privind vinovăția unei persoane și calitatea procesuală a acestora să fie expuse cu precizie.*”
  57. Instanța de judecată reiterează că, prin relatarea ”Operațiunile antidrog îl indică pe *****drept „responsabilul cu realizarea cocainei în Comunitatea Europeană”, autorul nu a acuzat reclamantul de comiterea unei infracțiuni, mai mult, afirmațiile contestate nici nu reprezintă opinii privind vinovăția lui ***** în comiterea infracțiunii de circulație ilegală a drogurilor, instanța observă fără echivoc că, informațiile publicate conțin date preluate din documentele emise de către instituțiile abilitate cu funcții de combatere a traficului de droguri, care au fost prezentate în judecată.
  58. Așa fiind, instanța de judecată va respinge ca neîntemeiate aserțiunile reclamantului, că prin informațiile contestate i s-a încălcat dreptul la prezumția nevinovăției.
  59. Sub auspiciile art. 13 alin. (1), alin. (2), alin. (3) din Legea cu privire la libertatea de exprimare ”*Mass-media și orice persoană care efectuează o activitate cu caracter jurnalistic de colectare, de primire și de distribuire a informației către public, precum și persoana care colaborează cu acestea, care au obținut informații de la o sursă, au dreptul de a nu dezvălui identitatea sursei sau orice informații care ar putea duce la identificarea sursei. Persoana care a distribuit publicului informația obținută din surse confidențiale nu poate fi obligată să dezvăluie identitatea sursei în cadrul unui proces civil sau contravențional. Refuzul persoanei de a dezvălui sursa de informare nu îl lipsește de celelalte garanții de care beneficiază pîrîtul într-o procedură judiciară.*”
  60. Se reține că, dreptul la protecția surselor este un drept extrem de important pentru ca mass-media să fie eficientă. Dacă mass-media ar fi obligată să le divulge, atunci ea ar risca să nu aibă sau să piardă aceste surse pentru totdeauna ceea ce o va face incapabilă să-și exercite funcția de câine de pază al democrației, prin urmare, instanța de judecată va da eficiență dispozițiilor de la art. 13 alin. (3) al Legii cu privire la libertatea de exprimare, potrivit căroră „Refuzul persoanei de a dezvălui sursa de informare nu îl lipsește de celelalte garanții de care beneficiază pîrîtul într-o procedură judiciară” și dispozițiilor de la art. 24 alin. (3) din aceeași Lege, în conformitate cu care, „În cazurile ce vizează restrîngerea libertății de exprimare, refuzul pîrîtului de a dezvălui un secret profesional sau sursa de informare nu constituie temei suficient pentru admiterea acțiunii”.

61. Instanța de judecată reamintește că presa joacă un rol esențial de „câine de pază public” într-o societate democratică (a se vedea Thorgeir Thorgeirson v. Iceland). Prin urmare, în circumstanțele în care există motive obiective de a suspecta tendințe pe linia ofertei de droguri, funcționari publici și alte persoane implicate în traficul de droguri, presa trebuie să fie liberă, într-o manieră ce corespunde obligațiilor și responsabilităților sale, de a comunica astfel de informații și idei, iar publicul are dreptul să le primească.
62. Așa fiind, în sarcina pârâtului este de a demonstra că informația contestată de către reclamantul ***** este de interes public.
63. În conformitate cu art. 4 din Legea cu privire la libertatea de exprimare *”Statul garantează libertatea de exprimare a mass-mediei. Nimeni nu poate interzice sau împiedica mass-media să răspândească informații de interes public decât în condițiile legii. Mass-media are sarcina de a informa publicul asupra problemelor de interes public și de a efectua, în conformitate cu responsabilitățile sale, investigații jurnalistice în probleme de interes public. Pe lângă garanțiile prevăzute la art. 3, libertatea de exprimare a mass-mediei admite și un anumit grad de exagerare sau chiar provocare, cu condiția să nu se denatureze esența faptelor.”*
64. Din textul art. 6 alin. (1), alin. (2) din aceeași lege, reiese că, *”Orice persoană are libertatea de a primi informații de interes public prin intermediul mass-mediei. Apărarea onoarei, demnității sau reputației profesionale nu poate prevala asupra libertății publicului de a primi informații de interes public.”*
65. Legea Nr. 64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare dă următoarele noțiuni: *”interes public – interes al societății (și nu simpla curiozitate a indivizilor) față de evenimentele ce țin de exercitarea puterii publice într-un stat democratic sau față de alte probleme care, în mod normal, trezesc interesul societății sau al unei părți a ei.”*
66. Pentru a stabili interesul societății în cazul investigației jurnalistice publicată la 15 iulie 2021, pe website-ul <https://www.rise.md>, inclusiv și despre reclamantul ***** , instanța de judecată urmează să țină cont și să analizeze textul integral al investigației jurnalistice.
67. Cu privire la cel din urmă aspect, instanța de judecată va reține ca întemeiate aserțiunile pârâtului că, informațiile dezvăluite de către pârât se referă la înfăptuirea măsurilor operative de investigație în privința mai multor persoane vizate într-un dosar privind o rețea de trafic de substanțe narcotice, care îl indică inclusiv și pe reclamantul ***** , iar informația publicată privește o problemă socială importantă cu privire la care publicul are un interes.
68. Instanța apreciază fără echivoc că, mereu este de interesul societății informația legată de consumul, traficul de droguri, informația despre evoluția și tendințele înregistrate referitor la fenomenul drogurilor, care sunt intervențiile și măsurile adoptate de către instituțiile abilitate cu funcții de combatere a problemelor legate de droguri, informația despre protecția unui astfel de fenomen, caracter similar având și informațiile publicate în investigația jurnalică publicată pe website-ul <https://www.rise.md>, la 15 iulie 2021, de către pârâtul RISE Moldova.
69. Este de accentuat că, articolul 10 al Convenției nu garantează o libertate de exprimare nelimitată chiar și în ceea ce privește relațiile presei cu privire la chestiuni de interes public deosebit. Conform termenilor din paragraful 2 al articolului, exercitarea acestei libertăți presupune „obligații și responsabilități”, care, de asemenea, se aplică presei.

Aceste „obligații și responsabilități” pot avea însemnătate când există o întrebare cu privire la atacul asupra reputației unor persoane private și subminarea „drepturilor altor persoane”. Datorită „obligațiilor și responsabilităților” inerente exercitării libertății de exprimare, protecția acordată de articolul 10 jurnaliștilor în ceea ce privește relatarea cu privire la chestiunile de interes general, este supusă condiției ca ei să acționeze cu bună-credință pentru a oferi informații corecte și credibile în conformitate cu etica jurnalistică (a se vedea *Goodwin v. the United Kingdom*, hotărâre din 27 martie 1996, Reports of Judgments and Decisions 1996-II, p. 500, § 39, și *Fressoz and Roire v. France* [GC], nr. 29183/95, § 54, ECHR 1999-I).

70. În cauza *Axel Springer AG împotriva Germaniei*, 7 februarie 2012 (Marea Cameră), Curtea a statuat că, modalitatea de obținere a informațiilor și veridicitatea lor joacă, de asemenea, un rol important. Curtea a hotărât deja că garanția oferită ziariștilor la art. 10, în ceea ce privește rapoartele privind probleme de interes general, este subordonată condiției ca aceștia să acționeze cu bună-credință, pe baza unor fapte exacte, și să furnizeze informații „fiabile și precise”, respectând deontologia jurnalistică [a se vedea, de exemplu, *Fressoz și Roire împotriva Franței* (MC), nr. 29183/95, pct. 54, CEDO 1999-I; *Pedersen și Baadsgaard*, citată anterior, pct. 78; și *Stoll împotriva Elveției* (MC), nr. 69698/01, pct. 103, CEDO 2007-V].
71. Prin urmare, rămâne a fi examinat dacă pârâțul RISE Moldova a acționat potrivit obligațiilor și responsabilităților inerente exercitării libertății de exprimare și în primul rând dacă a acționat cu bună credință.
72. Potrivit pct. 1.1. din Codul deontologic al jurnalistului al Republicii Moldova, *”Jurnalistul este persoana fizică, angajată sau neangajată într-o instituție mass-media, care se ocupă cu regularitate de una sau mai multe activități, precum: colectarea informației de interes public din orice sursă relevantă, redactarea și editarea acesteia sub orice formă - text, fotografie, înregistrare video și/sau audio, desen, grafică etc., cu scopul diseminării publice prin intermediul mass-media.”*
73. În pct. 1.7, pct. 2.1., pct. 2.2., pct. 2.7 din același Cod, se arată că *”În cazul discursului critic la adresa unei persoane particulare, jurnalistul trebuie să acorde prioritate protecției vieții private, iar în cazul discursului critic asupra unei persoane publice - interesului public. Jurnalistul colectează informație în mod etic și legal. În colectarea informației de interes public jurnalistul se asigură de fiecare dată că între drepturile sale și drepturile persoanelor vizate în produsele sale mediatice există un echilibru rezonabil. Jurnalistul întreprinde demersuri pentru a colecta informații din surse credibile și citabile. Jurnalistul pune la îndoială orice informație colectată.”*
74. Din conținutul pct. 2.16, pct. 2.17, pct. 2.18 din același cod, reiese că *”Jurnalistul verifică, de regulă, informațiile din cel puțin două surse independente una de alta. Jurnalistul publică doar informațiile pe care, în urma verificărilor, le consideră veridice. În cazul în care verificarea informației și a surselor este imposibilă, respectiva informație poate fi făcută publică numai dacă nepublicarea ei poate aduce prejudicii societății. În asemenea situație trebuie indicat faptul că informația nu este verificată. Jurnalistul ignoră informația dacă, în urma verificării faptelor, aceasta se dovedește a fi falsă, manipolatoare sau irelevantă pentru tema abordată.”*
75. În cadrul ședinței de judecată, pârâțul RISE Moldova a confirmat că a verificat veridicitatea documentelor, iar criteriile de stabilire a autenticității și veridicității

informațiilor se raportează la persoana emitentă a înscrisurilor, credibilitatea sursei de informare și particularitățile cantitative și calitative a înscrisurilor. A precizat că, în calitate de emitenți ai documentelor din care pârâtul a preluat informația figurează persoane juridice de drept public, fapt care i-a conferit indubitabil credibilitate sursei. În privința particularităților cantitative și calitative a înscrisurilor, a precizat că terminologia și criteriile de formă și conținut ale documentelor corespundeau cerințelor instituite de legislația în vigoare la momentul emiterii documentelor, fapt care i-a încredințat în veridicitatea acestora. A mai precizat că, persoana care a furnizat informația deținea calitatea de angajat/ă al/a MAI, acest fapt fiind verificat. Adicional, încrederea în buna-credință a furnizorului de informație a fost fortificată și în urma adevăririi corectitudinii altor date furnizate de către el/ea. A mai specificat că particularitățile tehnice și calitative ale documentelor prezentate denotau faptul că sunt autentice.

76. Astfel, se concluzionează, faptul că aceste informații proveneau din documente emise de instituții abilitate cu funcții de combatere a fenomenului de droguri, înseamnă că pârâtul putea să se bazeze pe veridicitatea lor.
77. Se reține că, unele documente din care a fost preluată informația contestată au fost plasate și publicate nemijlocit în investigația jurnalistică, pe website-ul <https://www.rise.md>, la 15 iulie 2021. (f.d. 206)
78. În cadrul ședinței de judecată, pârâtul a prezentat înscrisuri care confirmă funcțiile persoanelor oficiale deținute în cadrul instituțiilor care au emis documentele în cauză (f.d. 166), Hotărârea Guvernului nr. HG585/2000 din 19 iunie 2000 cu privire la instituirea Comisiei Interdepartamentale de Combatere a Narcomaniei și Narcobusinessului, la Anexa nr. 1, se arată că *****este șeful Direcției antidrog, Ministerul Afacerilor Interne (f.d. 167 verso), Hotărârea Guvernului nr. HG93/2006 din 27 octombrie 2006, prin care s-a creat Centrul Virtual Național SECI/GUAM pentru combaterea terorismului, criminalității organizate, traficului ilicit de droguri și altor tipuri de infracțiuni grave, ca structură instituțională pe lângă Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova. (f.d. 174), Hotărârea Guvernului nr. 161 din 19 februarie 2004, prin care s-a aprobat componența Comisiei republicane permanente pentru organizarea expertizei, potrivit căreia, ***** este șef adjunct al direcției delictive transfrontaliere și informaționale a departamentului servicii operative a Ministerului Afacerilor Interne. (f.d. 179)
79. Instanța va reține pertinent și argumentul pârâtului referitor la faptul că, datele din copia buletinului de identitate anexat de către reclamant la cererea de chemare în judecată coincid cu exactitate cu datele din documentele din care pârâtul a preluat informația, ceea ce indică asupra autenticității datelor prezentate.
80. În cauza *Colombani și alții c. Franței*, pct. 65, Curtea a statuat că, ziarul "Le Monde" putea, în mod rezonabil, să se sprijine pe raportul Observatorului Geopolitic al Drogurilor (OGD), fără a fi nevoie să verifice el însuși exactitatea faptelor pe care le consemna. Curtea nu a găsit nici un motiv de natură s-o conducă la a pune la îndoială faptul că reclamantii nu au acționat cu bună-credință.
81. În concluzie, instanța de judecată constată, că, în speță, pârâtul a acționat cu diligență profesională și cu bună-credință.

82. În analiza tuturor circumstanțelor stabilite pe cauza pendinte, instanța de judecată reține că pârâtul a asigurat respectarea unui echilibru just dintre interesul protejat și libertatea de exprimare, precum și libertatea publicului de a fi informat.
83. Este de accentuat că, prin investigația jurnalistică publicată pe website-ul <https://www.rise.md>, la 15 iulie 2021, pârâtul RISE Moldova nu a relatat careva informații despre viața privată a reclamantului, articolul în ansamblu a urmărit scopul de a aduce la cunoștința publicului înfăptuirea măsurilor operative de investigație într-un dosar privind o rețea de trafic de substanțe narcotice, adică despre problema fenomenului de trafic de droguri despre care publicul are interesul de a fi informat și nu a urmărit să prejudicieze reputația omului de afaceri *****.
84. Cauza *Tønsbergs Blad AS și Haukom împotriva Norvegiei*, 1 martie 2007, privea deciziile pronunțate împotriva reclamantilor – editorul și redactorul șef al unui ziar – de a plăti despăgubiri și cheltuielile de judecată ca urmare a apariției unui articol în ziar care îl identifica pe un important om de afaceri ca apărând pe o listă cu proprietari de imobile suspectați că ar încălca reglementările locale. Curtea a hotărât că a fost încălcat art. 10 (libertatea de exprimare) din Convenție, constatând că motivele invocate de autoritățile norvegiene, deși relevante, nu au fost suficiente pentru a demonstra că ingerința reclamată era necesară într-o societate democratică. Nu a existat un raport rezonabil de proporționalitate între restricțiile aduse dreptului la libertatea de exprimare al reclamantilor și scopul legitim urmărit, și anume protecția drepturilor și reputației omului de afaceri. În această privință, Curtea a observat, în special, că articolul nu avea drept scop să prejudicieze reputația omului de afaceri, ci să ilustreze o problemă despre care publicul avea interesul de a fi informat. În plus, articolul nu se referea exclusiv la viața privată a acestuia, întrucât privea eventuala nerespectare de către o persoană publică a unor acte cu putere de lege al căror scop era acela de a proteja interese publice majore, chiar și în sfera privată.
85. În cauza *Axel Springer AG împotriva Germaniei*, 7 februarie 2012 (Marea Cameră), compania reclamantă este editoarea unui cotidian național de mare circulație care, în septembrie 2004, a publicat un articol de primă pagină despre starul unui serial de televiziune popular, care fusese arestat în timpul Festivalului berii din München pentru posesie de cocaină. Articolul era completat de un articol mai detaliat la o altă pagină. Imediat după ce a apărut respectivul articol, actorul a obținut o interdicție care nu permitea o viitoare publicare a articolului. Compania reclamantă s-a plâns împotriva interdicției impuse de a relata despre arestarea și condamnarea actorului în cauză. Curtea a hotărât că a fost încălcat art. 10 (libertatea de exprimare) din Convenție, constatând că restricțiile impuse societății reclamante nu au fost rezonabil proporționale în raport cu scopul legitim urmărit de a proteja reputația sau drepturile altora. Curtea a observat, în special, că articolele în cauză priveau fapte juridice publice care puteau fi considerate ca prezentând o doză de interes general. În plus, actorul era suficient de bine cunoscut pentru a fi considerat personalitate publică, iar faptul că fusese arestat în public și a încercat în mod activ să iasă în prim-plan dezvăluind informații despre viața sa privată într-o serie de interviuri însemna că încrederea sa legitimă că viața sa privată va fi protejată în mod efectiv era limitată. În plus, nu a existat niciun element care să sugereze despre societatea reclamantă că nu a efectuat o punere în balanță între interesul său de a publica informațiile și dreptul actorului la respectarea vieții sale

- private. În ceea ce privește conținutul, forma și consecințele publicațiilor, articolele nu dezvăluiseră detalii despre viața privată a actorului, ci vizaseră în principal circumstanțele arestării sale și soluționarea procesului penal.
86. Cauza *Hlynsdottir împotriva Islandei* (nr. 3), 2 iunie 2015, privea procesul de calomnie împotriva reclamantei, jurnalistă, în urma publicării unui articol despre procesul penal aflat în desfășurare împotriva unui bărbat suspectat că a importat o cantitate mare de cocaină în Islanda. După ce prima instanță s-a pronunțat inițial în favoarea reclamantei, Curtea Supremă a infirmat hotărârea. De asemenea, a obligat-o pe aceasta și pe editor să plătească despăgubiri părții vătămate. Curtea a hotărât că a fost încălcat art. 10 (libertatea de exprimare) din Convenție. A admis că motivarea Curții Supreme islandeze a fost relevantă pentru scopul legitim de a proteja drepturile și reputația bărbatului suspectat de săvârșirea infracțiunii, dar ulterior achitat de acuzația de a fi importat droguri. Cu toate acestea, a constatat că motivele invocate de Curtea Supremă nu au fost suficiente pentru a demonstra că ingerința în drepturile reclamantei era necesară într-o societate democratică. În special, din articol reieșea în mod clar că procesul era în curs de desfășurare și nu se încheiase la acel moment. În plus, afirmația în litigiu utiliza formularea exactă din rechizitoriu și nu exista niciun motiv pentru ca reclamanta să creadă că rechizitoriul nu reprezenta o sursă pe care să se bazeze.
87. Pe cauza pendinte, pârâțul RISE Moldova a dovedit că informația publicată a fost preluată din documentele emise de către instituții de drept abilitate cu funcții de combatere a traficului cu substanțe narcotice, fără a fi denaturate de către autorul investigației jurnalistice, pârâțul expunându-se în privința reclamantului ***** cu suficientă acuratețe, și anume că, ”operațiunile antidrog **îl indică**”.
88. În conformitate cu art. 3 alin. (3) și alin. (4) din legea cu privire la libertatea de exprimare *”Exercitarea libertății de exprimare poate fi supusă unor restrângeri prevăzute de lege, necesare într-o societate democratică pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, pentru a apăra ordinea și a preveni infracțiunile, pentru a proteja sănătatea și morala, reputația sau drepturile altora, pentru a împiedica divulgarea de informații confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești. Restriângerea libertății de exprimare se admite doar pentru protejarea unui interes legitim prevăzut la alin. (3) și doar în cazul în care restrângerea este proporțională cu situația care a determinat-o, respectându-se echilibrul just dintre interesul protejat și libertatea de exprimare, precum și libertatea publicului de a fi informat.”*
89. După cum rezultă din dispozițiile legale citate, legea prevede 3 condiții pentru restrângerea libertății de exprimare: restrângerea să fie prevăzută de lege, să urmărească unul sau mai multe din scopurile indicate în acest alineat și să fie “necesară într-o societate democratică”. Acestea însă urmează să fie interpretate în lumina jurisprudenței CEDO.
90. La caz, luând în considerație circumstanțele particulare ale speței, nu se contestă faptul că ingerința este prevăzută de lege, nu se contestă nici faptul că aceasta are un scop legitim, însă instanța de judecată nu reține o „necesitate socială impetuoasă” pentru ingerința în dreptul pârâțului la libertatea de exprimare, deoarece investigația jurnalistică și informația contestată de către reclamant este cu privire la o chestiune de interes public și general.

91. Instanța constată că pârâtul și-a jucat rolul de „câine de pază” care are sarcina, în cadrul unei democrații, să comunice idei și informații privind probleme de interes public.
92. Întreaga argumentație duce cu evidență la concluzia că cererea de chemare în judecată înaintată de către ***** împotriva RISE Moldova, cu privire la apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale, nu este întemeiată și se va respinge integral.
93. În conformitate cu art. 96 alin. (1) Cod procedură civilă ”*Instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile.*
94. Actele cauzei atestă că pârâtul RISE Moldova, în vederea asigurării dreptului la apărare, a contractat avocatul Frumosu Nicolae și avocatul Durnea Cristina. (f.d. 83, 84)
95. Așa fiind, în speță, se reține cu certitudine necesitatea adjudecării cheltuielilor de asistență juridică.
96. Instanța atestă că, cheltuielile de asistență juridică enunțate au fost realmente angajate și se dovedesc prin ordinul de plată nr. 604 din 22 octombrie 2021. (f.d. 82)
97. Instanța de judecată consideră că, cheltuielile de asistență de avocat suportate de pârât au fost necesare, or ultimul nu a comunicat că ar fi de specialitate jurist.
98. Sub aspectul evaluării mărimii solicitate spre compensare, se conchide că, valoarea de 18200,00 lei nu corespunde criteriului de rezonabilitate.
99. Aparent, se atestă că, mărimea onorariului este rezonabilă or derivă din dispoziția art. 63 al Legii cu privire la avocatură nr. 1260 din 19 iulie 2002.
100. Cu toate acestea, instanța consideră necesară intervenirea în sensul micșorării valorii asistenței juridice acordate de la suma de 18200,00 lei la suma de 12000,00 lei, or efortul unui avocat ce practică în cauze omogene nu este unul substanțial și complex.
101. Prin urmare, sub aspectul rezonabilității cheltuielilor de asistență juridică, valoarea revendicată este excesivă, ceea ce impune soluția expusă de modificare.
102. Ca parte căzută în pretenții, reclamantul ***** urmează să compenseze pârâtului cheltuielile de asistență juridică în mărime de 12000,00 lei.
103. În conformitate cu art. art. 236, 238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată

h o t ă r ă ș t e:

Se respinge cererea de chemare în judecată înaintată de către ***** în contradictoriu cu Asociația Obștească ”Asociația Reporteri de Investigație și Securitate Editorială din Moldova”, cu privire la apărarea onoarei și demnității profesionale, ca neîntemeiată.

Se încasează din contul lui ***** în beneficiul Asociației Obștești ”Asociația Reporteri de Investigație și Securitate Editorială din Moldova” cheltuielile de asistență juridică în sumă de 12000,00 lei (douăsprezece mii lei, 00 bani).

Se explică dreptul părților și participanților la proces de a solicita hotărârea redactată în cadrul termenului de decădere de 30 de zile.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile, din momentul pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

**Președintele ședinței,
judecătorul**

Russu Natalia